

GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO

Robert Dziwiński

DPR/INN/070/43/2009

7. Kwiecień
SEKRETARIA
Biura Prac Biurowych
wzięto dn. 28.07
nr 5243... podpis... Man

Warszawa, 2009-07-23

Pani
Krystyna Bochenek
Wicemarszałek Senatu

Dotyczy: oświadczenia złożonego przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego oraz senatora Wojciecha Skurkiewicza na 35. posiedzeniu Senatu w dniu 1 lipca 2009 r.

Szanowna Pani Marszałek!

W nawiązaniu do pisma Pani Marszałek z dnia 8 lipca 2009 r., znak: BPS/DSK-043-1812/09, dotyczącego oświadczenia złożonego przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego oraz senatora Wojciecha Kurkiewicza na 35. posiedzeniu Senatu w dniu 1 lipca 2009 r., podzielam stanowisko Ministra Infrastruktury z dnia 17 lipca 2009 r., znak: BR3m-0701-32/09. Ponadto przedstawiam następujące stanowisko w zakresie właściwości Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Istnieją przypadki, w których budowa stacji bazowych telefonii komórkowej będzie wymagała uzyskania pozwolenia na budowę, niezależnie od przesłanek art. 29 ust. 3 *ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.)*. Bowiern pozwolenie na budowę może być wymagane w przypadku, gdy instalowanie stacji bazowych telefonii komórkowej wiąże się z rozbudową lub przebudową istniejącego obiektu budowlanego, na których są instalowane. Należy przy tym podkreślić, że Prawo budowlane nie definiuje pojęcia „instalowanie”. Posługując się słownikowym znaczeniem tego słowa należy przyjąć, że instalowanie stacji bazowych na obiektach budowlanych polega na przytwierdzeniu – w sposób trwały – tych urządzeń technicznych do obiektu budowlanego. Natomiast przytwierdzenie może polegać na zwykłych czynnościach technicznych niezwiązanych z wykonywaniem robót budowlanych (bez ingerencji w obiekt budowlany) – wówczas mają zastosowanie przepisy art. 29 ust. 2 pkt 15 i art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b *Prawa budowlanego* – lub może wiązać się z wykonaniem takich robót.

W przypadku instalowania stacji bazowych telefonii komórkowych niejednokrotnie dochodzi bowiem do wykonywania robót budowlanych w obiektach budowlanych, na których są one instalowane (dochodzi do ingerencji w ten obiekt). Taką sytuację należy zakwalifikować jako rozbudowę bądź nadbudowę obiektu budowlanego, zaś przepisy art. 29 ust. 2 pkt 15 i art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b *ustawy – Prawo budowlane* nie będą miały zastosowania. Trzeba bowiem podkreślić, że instalowanie stacji bazowych telefonii komórkowej nie zawsze wiąże się z samym umocowaniem konstrukcji na obiekcie budowlanym. Zdarza się, że przez instalowanie dochodzi do ingerencji w konstrukcję obiektu

– do połączenia konstrukcji np. maszty z konstrukcją obiektu budowlanego w wyniku robót budowlanych – a zatem zmian konstrukcji obiektu budowlanego. W takiej sytuacji stacji bazowych telefonii komórkowej nie można rozpatrywać samodzielnie (odrębnie od obiektu budowlanego), ponieważ po zainstalowaniu będą stanowiły integralną część obiektu budowlanego. Należy przy tym podkreślić, że takie konstrukcje – ze względu na swoją wielkość i ciężar – stanowią znaczne obciążenia dla obiektów budowlanych, na których są instalowane wpływając na ich statykę. W konsekwencji jeżeli instalowanie stacji bazowych telefonii komórkowej wiąże się z rozbudową lub przebudową obiektu budowlanego, konieczne jest uzyskanie pozwolenia na budowę, nawet jeżeli nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 29 ust. 3 *ustawy – Prawo budowlane*.

Ponadto zgodnie z art. 3 pkt 3 *ustawy – Prawo budowlane*, budowlą są m.in. wolno stojące maszty antenowe oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Budowa takich obiektów wraz ze związanymi z nimi instalacjami i urządzeniami, nie została wymieniona w przepisach art. 29-31 (które wymieniają obiekty zwolnione z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę), wymaga więc uzyskania pozwolenia na budowę.

Z wyrazami szacunku

Do wiadomości:

1. Departament Rynku Budowlanego i Techniki
Ministerstwa Infrastruktury
2. Biuro Ministra Ministerstwa Infrastruktury
3. Departament Spraw Parlamentarnych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów